

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Idegen kezekbe akarják juttatni Budapest fürdőit*

Forrás:

Fővárosi Hírlap

Bn
(Hely)

1925. 2. 18.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Osztályozás

Tárgy

613.41

Hely

Idő

"1925"

Személy

Idegen kezekbe akarják juttatni Budapest fürdőit

A játékbank már is kivetette hálóját a főváros fürdőire

Alig pár hónapja, hogy a köztudatba átmént az idegenforgalom emelésének szükségessége s a köz-erkölcsök parazitái máris értékesíteni akarják azokat a szép álmokat és ábrándokat, amelyeket az idegenforgalom javulása fest ennek a szegény, kicéhezett, lerongyolt, félig agyon-tatarozott város lakóinak szeméjébe. Azzal a mozgalommal, amely az idegenforgalom emelése érdekében megindult, szinte egyidőben keletkezett az a másik akció is, amely Budapestet játékbarral akarja megajándékozni. Azok, kik ezt az utóbbi akciót vezetik, arra számítanak, hogy

az idegenforgalomra éhes város könnyen megalkuszik a maga szigorú erkölcsi felfogásával és az idegenforgalomnak meghozza még azt az áldozatot is, hogy hozzájárul egy játékbank felépítéséhez.

Csodálatos, hogy a játékbank eszméjét azok vetették fel, akik Budapest erkölcsének romlásáért az ugynevezett „idegen faj” térszik felelőssé. De beszéljünk csak nyíltan, a gyermek pontos megnevezésével: a fajvédelem értett annak beállításához, hogy miként kell meg feltüntetni Budapest erkölcsi viszonyainak a leromlását, mintha ez a leromlás tisztára csak a zsidó kapitalizmusnak a következménye lenne. S mit látunk most? Azt, hogy

a játékbank tervét olyanok akarják megvalósítani, akik sokkal közelebb állnak a fajvédelemhez, mint a zsidó kapitalizmushoz

és látjuk ezenfelül azt is, hogy akkor, amikor üzletről van szó, egyáltalán nem válogatnak abban, hogy az a kapitalizmus milyen eredetű. A játékbankot dollárokból akarják felépíteni s ezzel idegen kézbe akarják juttatni azt a hatalmat és befolyást, amely Budapest erkölcsi életét irányítaná.

Menjünk tovább egy lépéssel. Ugyancsak a fezőrök most már nemcsak játékbankot akarnak,

hanem a város összes fürdőit is birtokba szeretnék venni.

Az üzletet azért tartják csábítóknak, mert a játékbank következtében beálló idegenforgalom-növekedés lényegesen megjavítaná a fürdők konjunkturát is. Természetes, a legcsábítóbb ígéretekkel környékezik meg a fővárost. Sok milliárdos befektetésre kötelezik magukat arra az esetre, ha Budapest lemond az ő javukra fürdőiről. Amilyen fantasztikus ez az üzleti terv, éppoly felháborító is. Felháborító már azért is, mert a fezőrök és érdekcsoportjaik azt merik feltételezni Budapestről, hogy fürdőit, amelyek legfőbb kincsét képezik, odaadja megszorultságában az amerikai tőke kapzsiságának. Hogy ez az érdekcsoport a maga vakmerőségét, toladó elbizakodottságát szelidebb színekkel aláírja, az egész fürdőügyet olyan színben tünteti

fel, mintha egyetlen és legfőbb vágva Budapest idegenforgalmának emelése a munkaalkalmak szaporítása és ezzel a munkásviszonyok megjavítása lenne. Mindezek a behízselgő hangzó ígéretek azonban nem szédítették meg Budapestet. Beavatott helyen nyert értesülésünk szerint ugyanis szó sem lehet arról, hogy Budapest eladja fürdőit, amelyeket Európa legszebb, legmodernebb fürdőivé fejlesztett. Ezek a fürdők a fővárosi maradvány s elképzelhetetlen egy olyan helyzet, amely Budapestet arra kényszerítené, hogy e fürdők felett való hatalmát kiadja kezeiből. Csak arról lehetne szó, hogy az a pénzcsoport, mely a margitszigeti játékbank felépítését tervezi, tőkájével bekapcsolódik a főváros fürdőüzemébe, pénzével hozzájárul a fürdőüzem fejlesztéséhez s ezért egy megfelelő haszon-

ban részesedk. Ebben a vállalkozásban legkevesebb mint üzlettárs vehet részt, de egyeduralomra soha sem tehet szert.

Nem vártunk más állásfoglalást azoktól, akik a főváros fürdőügyeit intézik. Mert ha a fővárosnak egyáltalán nem érdeke, hogy a Margitszigeten játékbank épüljön, még kevésbé érdeke, hogy Budapest egész fürdőügye alájrendeltessék a játékbank kérdésének. Aki a főváros erkölcsével nem tartja összeegyeztethetőnek, hogy a Margitsziget az erkölcstelenség forrása legyen, annak még inkább kell irtózni attól a gondolatától.

hogy a fürdőügy feláldozásával elősegítse egy erkölcstelen intézmény megvalósulását.

És itt újból vissza kell térnünk azokhoz a körökhöz, amelyek ezeket az akciókat firszirozzák. Értesülésünk szerint ezekben az akciókban két budapesti bankcégnak van szerepe. Az egyik cég: Luczenbacher és gróf Teleki bankháza. A kéz tehát, amely Budapestet az idegenek felkínálja, nem Jákob, hanem Ézsau keze. Hiszen csak ki kell eitenünk a Teleki nevet, hogy emlékeztünkben felidéződjék mindaz, amit az „idegen faj és idegen tőke” jelszava alatt a feiéhez vagdostak annak a kapitalizmusnak, amely Budapestet nagygyá, széppé, világhírűvé tette. Egy Teleki névhez fűződik az a fajelmélet, amely megindította volt Magyarországon a gyűlöletnek és széthúzásnak s most egy Teleki vállalat a fezőr szerepét s idegeneknek akarja kiszolgáltatni Budapestet... Nem, ez a szegény nem fog megenni Teleki Pál gróf volt miniszterelnök tudományos fajelméletén. Budapest megmarad a budapestieké, azoké, akik követi összehordták és hatalmassá építették. Hogy ezek csakugyan idegenek-e, nem tudjuk, de ha két idegen között választania kell, mégis csak megmarad mellett, akinek legszebb éveit köszönheti. Ezt annál inkább megteheti, mert az idegen nem is idegen neki.